

Γράφει η Εύα Φιλιππάτου

Συνεργάτιδα Ευρωβουλευτή ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΑΛ Σάκη Αρναούτογλου

Το καλοκαίρι που οι Έλληνες αποκλείστηκαν από τις διακοπές τους ή .... πως μας τα λένε και με scherzo (στην ιταλική γλώσσα το αστείο, ή φάρσα, ο αστεϊσμός)

Από την αρχή, ως άνθρωπος που μεγάλωσε με την πίστη στην κοινωνική συνοχή και την αλληλεγγύη, βλέπω με αγανάκτηση ότι το φετινό καλοκαίρι που κατά κοινή ομολογία είναι εποχή χαλάρωσης και αναψυχής, μετατράπηκε σε τραγωδία για τους πολλούς.

Τα επίσημα στοιχεία της Eurostat είναι αδιάψευστα: το 2024, το 27% των Ευρωπαίων ηλικίας 16 και άνω δεν μπορούσε να αντέξει οικονομικά μια εβδομάδα διακοπές εκτός σπιτιού. Αυτό αντιπροσωπεύει σχεδόν 121 εκατομμύρια Ευρωπαίους χωρίς τη δυνατότητα ανάπαυλας έστω μίας εβδομάδας.

Στην Ελλάδα η πραγματικότητα είναι αμείλικτη: σχεδόν ένας στους δύο, δηλαδή το 46% των Ελλήνων δεν κατάφερε να πάει διακοπές, ποσοστό κατά πολύ υψηλότερο του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Στην Ευρώπη συνολικά, το 2023, περίπου 65% των πολιτών έκαναν τουλάχιστον ένα ταξίδι αναψυχής, ενώ το 28.5% δήλωνε ότι δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα.

Στην Ελλάδα, αυτό το πρόβλημα δεν είναι απλά στατιστική, είναι κοινωνική και πολιτική διάβρωση.

Με πληροφορίες του φετινού Αυγούστου που δημοσιοποιήθηκαν στη Guardian καταγράφεται ότι ένας στους δύο Έλληνες αποφάσισε (ή σωστότερα του επιβλήθηκε για οικονομικούς πάντα λόγους) να στερηθεί τις διακοπές του. Και επιπλέον διαβάσαμε και τον τραγικό παραλληλισμό: «ο Ταϊλάνδος της Ευρώπης»: μια τουριστική μηχανή που εξυπηρετεί τους ξένους, ενώ οι Έλληνες στιγματίζονται από αποκλεισμό»

Ο συνδυασμός καθηλωτικών μισθών, ακριβών εισιτηρίων, πανάκριβων καταλυμάτων και εστιατορίων, έφτασε να αποκλείει μεγάλο μέρος των πολιτών από το ιερό δικαίωμα της ανάπαυλας.

Και ενώ οδεύουμε προς το τέλος του καλοκαιριού διαβάσαμε προτροπές για όσους δεν πήγαν διακοπές να κρατήσουν σε ένα συρτάρι του μυαλού τους εικόνες με καλοκαιρινά ηλιοβασιλέματα.

Είναι ωραία τα ηλιοβασιλέματα, αν όμως δεν υπάρξει κανονισμός τιμών, ανάπτυξη εναλλακτικού προσιτού τουρισμού στα νησιά και στην ενδοχώρα και, το κυριότερο, μισθολογική αναπροσαρμογή, οι διακοπές θα παραμένουν προνόμιο των λίγων και τα ηλιοβασιλέματα θα είναι ορατά μόνο σε καρτ-ποστάλ.

Γιατί η αξιοπρέπεια ενός λαού δε φαίνεται στους τζίρους του τουρισμού, αλλά στη δυνατότητα του καθενός να ξεκουραστεί, να γνωρίσει τη χώρα του και όχι να την παρακολουθεί στις οθόνες μέσα από το διαμέρισμα του.